

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Conradi Oligenii J. C. Dissertatio De Primariis Precibus
Imperialibus**

Corradini, Pietro Marcellino

Friburgi Brisgoiae, 1707

LX. Jus primariarum Precum non pendet à bulla aurea Henrici V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63022)

128 *De primariis Precibus Imperialibus*
ligitur, quod Henricus omne id, quod
ulurpaverat, dimisit, nempe investitu-
ram per anulum, & baculum, & in
omnibus Ecclesiis fieri liberas, & cano-
nicas electiones concessit, nil sibi refer-
vans; nam qui alienam potestatem oc-
cupaverat, & cogebatur sub pœnarum
Ecclesiasticarum comminatione dimittere,
nil sibi reservare poterat. Quod si ali-
quid excepisset, utique in Bulla, & actis à
Goldasto recensitis id scriptum esset. Im-
mò dum Henricus in omnibus Ecclesiis
nulla excepta declaraverat liberam, &
canonicam electionem in posterum fieri,
nemo non videt, eum sibi reservare non
potuisse primarias Preces, quæ liberas,
& canonicas electiones subvertunt: im-
mò si quas primarias Preces sibi Henri-
cus reservasset, utique etiam ad Episco-
pales Sedes, quarum electiones singula-
riter occupaverat, protendisset: & tamen
nunquam legitur, successores Henrici ad
nostram usque ætatem primarias Preces
pro Episcopatibus porrexisse.

LX. At quis Germanorum vidit, aut retu-
lit Henrici V. Preces? Nemo sane. Quare
Jus primaria- lit Henrici V. Preces? Nemo sane. Quare
rum Precum ergo afferendum est, id jus profluxisse
non pendet à ab Henrico, si non legitur, eum un-
bulla aurea quam has primarias Preces direxisse?
Henrici V. Quin neque Lotharium III. aut Frideri-
cum

cum I. seu Othonem IV. ejus proximos
successores, qui Henrici declaratione post-
habita, aureaque Bulla pessundata, ite-
rum Episcopatum investituras contra fas
occuparunt. Immò dicimus, quod si
id jus inter reliquias dimissionis ab Hen-
rico factæ numerandum est, statim in-
telligimus id, abusum fuisse: & hic est
verus fons hujus asserti juris profluens ab
abusu illorum temporum, quibus imma-
niter Ecclesia Romana exagitata erat à
factis Imperatorum, qui Ecclesiasticorum
titulorum se arbitros fecerant, putabant-
que, ut etiam nunc A catholici contem-
dunt, Beneficia Ecclesiastica esse res tem-
porales, & Regum, ac Principum legi-
bus jurisdictioni, & dispositioni subjecta,
ipsisque competere Pastores dare, &
Rectores intitulare: ad quos abusus am-
putandos opus fuit, post deploranda bella,
insignes Imperatorum depositiones, &
plurima exorta scandala, ad Concordata
tum in clyta natione Germanica, & dein
cum Gallica devenire: in quibus pote-
stas Pontificia manifesta fieret, libertas
electionum pacto firmaretur, & Princi-
pibus laicis invadere potestatem cogendi
Episcopos, & Capitula sine Pontificio
indulto ad Beneficia conferendum inhi-
bitum esset. Jure ergo optimo ad id

130 *De primariis Precibus Imperialibus*
tempus scriptores jam dicti referunt jus
primariarum Precum, scilicet ad tempus
abusus, quo jus in Beneficiis Ecclesiasti-
cis Imperatores invaserant. Nec displi-
ceat addere, quod si primariæ Preces ex
jure aliquo Henrico V. in aurea Bulla
reservato, procederent, utique Rudol-
phus I. Preces suas, quæ sunt cæteris ve-
tustiores, & magis Henrici ætati proxi-
mæ, non adscripsisset tantummodò an-
tiquæ consuetudini, sed dicto juri, ut
totidem verbis arguit Rumelin. ad au-
ream Bullam dissert. 4. Thesaur. 16. Præ-
terea Johannes Besold. in Thesaur. pract.
par. 2. verb. *Primarias Preces*, pag. 148.
cogitur tandem & ipse veritatem fateri;
differens enim cur Precistæ primo vacan-
turum Beneficium à se electum assequan-
tur, non obstantibus statutis, vel privile-
giis præscribentibus, primum Beneficium
supprimi, vel uniri; & cur non obstan-
tibus Tridentinæ Synodi decretis prima-
riæ Preces adhuc vigeant; ita respondet:
*Cum itaque in ipsa Pontificia confirmatio-
ne casum expressum, & in terminis habea-
mus, supersedendum esse videtur omni ul-
teriori disputationi, cum Pontifex maxi-
mus certa ex causa etiam contra decreta
Conciliorum in casibus fidei articulos non
concernentibus, dispensare possit, urgente*

nempe necessitate, vel etiam in favorem Serenissimi Imperatoris optime de Ecclesia meriti, & cui ideò amplissima gratia debentur. Eodem pacto Fritschius de Jur. primar. Prec. cap. 5. num. 10. & seqq. quærens cur Precista etiam Beneficia in Concordatis Papæ reservata assequatur, hæc refert: *Cum verò Pontifex Romanus sibi Ordinarios quosdam menses libera collationi reservaret, id est Februarium, Aprilem, Junium, Augustum, Octobrem, & Decembrem: reliqui verò Imperatori reservati sint, dubitatur, an Casarea Majestas jus primariarum Precum, etiam in dictis Ordinariis, ut vocant, mensibus ita exercere possit, ut Precista aliis præferri debeat. Negant quidam moti per textum Concordatorum nationis Germania, ubi Nicolaus V. ita cavet &c. Et postquam retulit verba Concordatorum, quibus Papa disposuit, quod per quamcumque aliam reservationem, gratiam expectativam, aut quamvis aliam dispositionem auctoritate Papali factam, vel faciendam, nunquam impedirentur Capitula, & Episcopi in dictis mensibus liberè eligere, vel conferre, ita subdit: *Cum verò auctoritas Apostolica vigore diplomatis confirmatorii hodie in Imperiali concessione primariarum Precum, juxta superius tra-**

132 De primariis Precibus Imperialibus
data concurrat, ultra menses reservatos,
eas sese extendere non posse, statuendum
videtur. Verum quamvis hæc non sine
aliquo veritatis colore dicantur, malumus
tamen sententia Klockii adharere, qui op-
time docet transactionem istam juri pri-
mariarum Precum majestatico, quod ante
aliquot centum annos, priusquam Concor-
data illa lucem viderint, in pleno vigore
fuit, nihil derogare posse.

LXI. Hæc Fritschius in pluribus palmariter
Errores Frit- errans; nam sicuti Concordata obstant
schii. in mensibus reservatis Ordinariis, in
quibus Preces Imperiales concurrunt ad
tollendam libertatem electionis, vel col-
lationis Ordinariis datam in Concor-
data; multò magis illa obstare debent ad
tollendam libertatem conferendi in aliis
mensibus, quam in iis, quos Pontifices
sibi reservarunt. Errat etiam aiendo,
Imperatori reservatos esse in Concordatis
menses suos, in quo sane hallucinatus
est, cum nil prorsus Imperatori fuerit
reservatum, aut datum; errat quoque
supponens indulta concessa dein per Sum-
mos Pontifices Imperatoribus, complecti
omnia Beneficia: quippe uti patuit ex
eorundem exhibitione, in illis Pontifices
obligarunt quidem Ordinarios exequi
Preces omnibus mensibus in Concor-
data